

”Als gezin kunnen we nu meer aan”

In afwachting van de persoonsvolgende financiering voor minderjarigen (2020) wordt volop verder ingezet op persoonlijke-assistentiebudgetten. Twee mama's getuigen.

TEKST: NATHALIE DIRIX

FOTO'S: MET DANK AAN DANA EN KAAT.

DANA DEHASELEER MAMA VAN WARD (15 JAAR)

“Het persoonlijke-assistentiebudget waarover we sinds 2013 beschikken, helpt ons vooral om onze zoon Ward, die naar het reguliere onderwijs gaat, met een aantal praktische zaken te ondersteunen. Dat gaat van hulp bij het transport naar school, het opstellen van de laptop, het aanpassen van handboeken tot het gebruiken van een maaltijd, het deelnemen aan uitstappen, het geven van ondersteuning bij sociale contacten...

Al die hulp is nodig omwille van de motorische handicap en de epilepsie-

aanvallen van Ward. Toch hebben mijn echtgenoot en ik altijd bewust voor een inclusief schooltraject gekozen. Toen we nog niet over een budget beschikten, bracht die keuze heel wat moeilijkheden met zich mee. Wij namen in die periode de hele organisatie op ons en zochten stagiaires en vrijwilligers die mee voor de ondersteuning wilden instaan. Maar de steeds wisselende contacten waren voor Ward niet zo evident. Het telkens opnieuw afscheid moeten nemen van zijn ondersteuners woog zwaar op hem, en dus ook op ons als ouders. Kwam daarbij dat de vele wissels ook een

negatieve impact hadden op zijn prestaties op school. Het vergrootte de druk waardoor hij nog meer epilepsieaanvallen kreeg. Kortom, we bevonden ons in een negatieve spiraal.

Met het persoonlijke-assistentiebudget is daar verandering in gekomen. Het bracht continuïteit in de ondersteuning. Het geeft Ward de kans om een inclusief traject te lopen en zoals andere leeftijdgenoten naar school te gaan. We zijn dan ook bijzonder trots dat onze zoon ondertussen in het 4de jaar Handel zit en dat hij het heel goed doet. Dit inclusief traject biedt hem trouwens ook heel wat mogelijkheden in de toekomst.

Uiteraard lost een budget niet alle problemen op. Maar het geeft je als ouder de mogelijkheid om een geschikt traject voor jouw kind uit te stippelen. Net zoals je dat voor een kind zonder een handicap zou doen. Een kind is maar een keer jong en heeft het recht zijn jeugd op de best mogelijke manier te beleven. Dat het persoonlijke-assistentiebudget dit mogelijk maakt, heeft in ons gezin alvast voor een bepaalde rust en stabiliteit gezorgd. Het budget laat ons toe ons leven en dat van ons kind in eigen handen te nemen.”

